

Drumurile întortocheate ale închinării la Baal

Luni, 22 mai 2006

Donald K. Short

Ispita de a privi la adventism ca la oricare altă opțiune religioasă, doar o biserică între multe alte biserici, înseamnă a degrada adevărul care ne-a fost dat. Printr-o astfel de atitudine se afirmă în mod inconștient că închinarea la Baal este destul de bună pentru noi, pentru că ni s-a spus că “până la sfârșitul timpului, trebuie să prețuim distincția sfântă, denominațională, care ne-a fost dată. ...Într-un anumit sens, adventiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină” (9 T 18)

Păreră noastră despre bisericile lumii izvorăște dintr-o neînțelegere a soliei 1888. Din cauza “prejudcăților” și “opoziției manifestate la Minneapolis împotriva soliei Domnului,” s-a creat un gol pe care încercăm să-l umplem cu metodele noastre și cu planuri împrumutate. Rezultatul este: “Satana a reușit să îndepărteze de poporul nostru în mare măsură puterea specială a Duhului Sfânt pe care Dumnezeu tânjea să ne-o ofere.” Vrajmașul ne-a împiedicat să “obținem eficiența pe care trebuia să o avem în transmiterea adevărului către lume” (1 SM 234). Nu există nicio cale prin care cercetarea, tehnicile de marketing, seminariile sau oricare alte programe omenești să poată înlocui vreodată “puterea” și “eficiența” pe care Duhul Sfânt le-ar fi dat poporului lui Dumnezeu.

Timp de ani de zile, și în special începând cu sesiunea Conferinței Generale din 1950, s-a vorbit mult despre ploaia târzie. Dar prin solia 1888 urma să ni se dea capacitatea de a transmite evanghelia lumii, “așa cum apostolii au vestit-o după ziua cincizecimii” (idem). De ce nu s-a întâmplat acest lucru? Aproape de necrezut, primim răspunsul: “Lumina care urma să lumineze pământul cu slava sa a fost respinsă, și prin acțiunea propriilor noștri frați a fost în mare măsură ținută departe de lume” (idem).

Este cumplit să te gândești că închinarea la Baal s-a infiltrat în Israelul modern la fel cum s-a infiltrat și în Israelul din vechime, dar serva Domnului insistă că acest lucru este adevărat. Noi am avut aceeași tendință ca și înaintașii noștri de a asimila și a imita modul de gândire și obiceiurile popoarelor din jurul nostru. Respingerea soliei 1888 a croit calea pentru aproape un secol de asimilare de genul acesta, începând cu prezentarea ideilor înșelătoare la sesiunea din 1893, care se pretindeau a fi aceleași cu

neprihănirea prin credință. De-a lungul anilor ne-am întors iar și iar cu fața către bisericile populare și conducerea lor, pentru idei și inspirație care am crezut că sunt adevărata solie, nesesizând deosebirile fundamentale. Chiar începând cu anii 1890 existau tendințe de a confunda îndreptățirea prin credință predicată de biserica catolică cu cea adevărată. Mai recent, în cartea lui Froom, *Movement of Destiny*, se afirmă cu mândrie că solia 1888 este în esență aceeași pe care au predicat-o un mare număr de predicatori evanghelici.

Nu intenționez să sugerez că în bisericile care păzesc duminica nu există nenumărați laici și pastori buni, sinceri. Ei sunt fericiți, iubitori, zeloși, devotați și, în unele cazuri, cu un spirit misionar mult mai dezvoltat decât al nostru. În multe cazuri, succesul lor în biserică îl depășește cu mult pe al nostru. Dar ei nu au soliile celor trei îngeri, pentru că, după cum ne spune Ellen White, “noi” le-am ținut departe de ei, de lume, iar golul l-am umplut cu închinarea la Baal. Când vom înțelege situația în care ne aflăm, legătura noastră cu acea “foarte prețioasă solie” pe care Domnul a trimis-o, închinarea la Baal va fi nimicită.

Hristos nu va putea veni până când nu vom înțelege pe deplin adevărul istoriei noastre și Baal nu va fi demascat. El are un zâmbet constant de indulgență pentru poporul său. Este un idol cu un zâmbet înghețat. Într-un contrast teribil, fața lui Hristos exprimă durerea greței acute, o boală divină a inimii cauzată de încropeala, egoismul și falsul nostru devotament. Dar această situație se poate schimba – trebuie să se schimbe – se va schimba.

Raportul este clar: Domnul ne-a spus că sanctuarul va fi curățit. Dar, mai mult decât atât, lucrarea de curățire se face sub privirile întregului univers. După un mileniu de închinare la Baal și după ultimul secol când respingerea pe față a planului Domnului a fost evidentă, când închinarea la Baal a luat cea mai subtilă formă de pe tot parcursul istoriei, Domnul ne asigură vindecarea printr-o promisiune minunată:

“În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: 'Bărbatul meu!' și nu-Mi vei mai zice: 'Stăpânul meu!' [Baal]. Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca să nu mai fie pomeniți pe nume... Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare; te voi logodi cu Mine prin credincioșie, și vei cunoaște pe Domnul!” (Osea 2:16,17,19,20).

Întârzierea îndelungată a luat sfârșit. Baal este trântit la pământ. Mirele divin a câștigat în sfârșit inima miresei Sale. “Ziua aceea” poate veni oricând mireasa spune că este gata să se căsătorească.

“Ziua aceea” poate fi mai aproape decât gândiți.